

रोम दर्शन स्थापन करते — क्रमांक आठ

वाळूची पायाभरणी: लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझममधील भविष्यसूचक सत्याचा नकार

Jeff Pippenger

2024-08-18

मागील लेखात आपण येशूचे पुढील शब्द उद्धृत केले होते.

खोल्या संदेष्ट्यांपासून सावध राहा; ते तुमच्याकडे मेंढरांच्या वेषात येतात, पण आतून ते लुबाडणारे लांडगे असतात. तुम्ही त्यांना त्यांच्या फळांवरून ओळखाल. लोक काटेरी झुडपांवरून द्राक्षे, किंवा रानकाट्यांवरून अंजिरे गोळा करतात काय? तसेच प्रत्येक चांगले झाड चांगले फळ देते; पण निकृष्ट झाड वाईट फळ देते. चांगले झाड वाईट फळ देऊ शकत नाही, आणि निकृष्ट झाड चांगले फळ देऊ शकत नाही. जे प्रत्येक झाड चांगले फळ देत नाही, ते तोडून अग्नीत टाकले जाते. म्हणून तुम्ही त्यांना त्यांच्या फळांवरून ओळखाल. जो कोणी मला, 'प्रभु, प्रभु,' असे म्हणतो तो प्रत्येकजण स्वर्गाच्या राज्यात प्रवेश करील असे नाही; परंतु जो स्वर्गातील माझ्या पित्याच्या इच्छेप्रमाणे करतो, तोच प्रवेश करील. त्या दिवशी बरेच जण मला म्हणतील, 'प्रभु, प्रभु, आम्ही तुझ्या नावाने संदेष्टेपण केले नाही काय? आणि तुझ्या नावाने भुते घालविली नाहीत काय? आणि तुझ्या नावाने पुष्कळ अद्भुत कृत्ये केली नाहीत काय?' आणि तेव्हा मी त्यांना स्पष्ट सांगेन, 'मी तुम्हाला कधीच ओळखले नाही; अहो अधर्म करणाऱ्यांनो, माझ्यापासून निघून जा.' म्हणून जो कोणी माझी ही वचने ऐकतो आणि त्यांप्रमाणे करतो, त्याची मी त्या शहाण्या मनुष्याशी तुलना करीन, ज्याने आपले घर खडकावर बांधले; आणि पाऊस पडला, पुर आले, वारे वाहिले आणि त्या घरावर आदळले; तरी ते पडले नाही, कारण त्याचा पाया खडकावर घातला होता. आणि जो कोणी माझी ही वचने ऐकतो आणि त्यांप्रमाणे करत नाही, त्याची तुलना त्या मूर्ख मनुष्याशी केली जाईल, ज्याने आपले घर वाळूवर बांधले; आणि पाऊस पडला, पुर आले, वारे वाहिले आणि त्या घरावर आदळले; आणि ते पडले; आणि त्याचा पडाव फार मोठा झाला. मत्तय 7:15-27.

1863 मधील बंड हे लॉदिकीया येथील सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिझमने वाळूवर खोटा पाया बांधण्यास आरंभ केल्याचे चिन्ह आहे. वाळू ही निरपेक्ष सत्याच्या खडकाच्या विरोधात उभी असलेल्या बहुवादाच्या सैतानी तत्त्वाचे प्रतिनिधित्व करते. निरपेक्ष सत्य दोन साक्षीदारांवर स्थापित केलेले असते, आणि हबक्कूकच्या दोन पवित्र चार्टावर दर्शविलेल्या ज्या सत्यांना अॅडव्हेंटिझमने क्रमाक्रमाने बाजूला सारले आहे, ती बायबलमधून उद्भवलेली असून भविष्यवाणीच्या आत्म्याद्वारे पुष्टी केलेली आहेत. ती सत्ये निरपेक्ष आहेत.

"शत्रू आपल्या बंधू-भगिनींची मने या शेवटच्या दिवसांत उभे राहण्यास तयार होणाऱ्या लोकांच्या कार्यापासून विचलित करण्याचा प्रयत्न करीत आहे. त्याची कुतर्क मनांना या काळातील संकटे व कर्तव्ये यांपासून दूर नेण्यासाठी रचलेली आहेत. ख्रिस्त आपल्या लोकांसाठी योहानाला देण्यासाठी स्वर्गातून घेऊन आला तो प्रकाश ते अत्यल्प मूल्याचा मानतात. आपल्या समोर अगदी उभ्या असलेल्या घटना विशेष लक्ष देण्याइतक्या महत्त्वाच्या नाहीत, असे ते शिकवितात. स्वर्गीय उगमाच्या सत्याचा परिणाम ते निष्फळ करतात, आणि देवाच्या लोकांना त्यांच्या भूतकाळातील अनुभवापासून वंचित करून त्याऐवजी एक खोटे विज्ञान देतात. 'परमेश्वर असे म्हणतो: रस्त्यांवर उभे राहा, आणि पाहा, आणि जुन्या वाटा विचारा, चांगला मार्ग कोठे आहे ते शोधा, आणि त्यात चाला.' [Jeremiah 6:16.]"

"आमच्या विश्वासाचा पाया कोणीही उपटून टाकण्याचा प्रयत्न करू नये,—तो पाया आमच्या कार्याच्या आरंभी वचनाच्या प्रार्थनापूर्वक अभ्यासाने व प्रकटीकरणाद्वारे घातला गेला होता. या पायावर आम्ही पन्नास वर्षांहून अधिक काळ बांधकाम करीत आलो आहोत. काही जण असे समजू शकतात की त्यांनी एखादा नवा मार्ग शोधला आहे, की जो पाया घातला गेला आहे त्यापेक्षा अधिक दृढ असा पाया ते घालू शकतात; परंतु ही मोठी फसवणूक आहे. 'जे घातले आहे त्याव्यतिरिक्त दुसरा पाया कोणीही घालू शकत नाही.' [1 Corinthians 3:11.] भूतकाळात, अनेकांनी नवा विश्वास उभारण्याचा, नवी तत्त्वे स्थापन करण्याचा उपक्रम केला; परंतु त्यांचे

बांधकाम किती काळ टिकले? ते लवकरच कोसळले; कारण ते खडकावर स्थापलेले नव्हते." Testimonies, volume 8, 296-297.

जेव्हा ११ सप्टेंबर, २००१ आला, तेव्हा पवित्र आत्म्याचा पाऊसही आला.

"उत्तरकालीन पाऊस देवाच्या लोकांवर पडावयाचा आहे. एक सामर्थ्यवान देवदूत स्वर्गातून खाली उतरणार आहे, आणि संपूर्ण पृथ्वी त्याच्या गौरवाने प्रकाशित होणार आहे." रिक्वू अँड हेराल्ड, २१ एप्रिल, १८९९.

जेव्हा न्यू यॉर्क शहरातील विशाल इमारती देवाच्या एका स्पर्शाने पाडल्या गेल्या, तेव्हा उत्तरवर्षावाची सर सुरू होऊ लागली. जेव्हा ११ सप्टेंबर, २००१ हा दिवस उगवला, तेव्हा पोपशाही तत्त्वांच्या पुरद्वारांचे उघडणे झाले.

"या प्रबळ अधर्माच्या काळात, ज्या प्रोटेस्टंट मंडळ्यांनी 'परमेश्वर असे म्हणतो' हे नाकारले आहे, त्या एक विचित्र अवस्थेस येऊन पोहोचतील. त्या जगाच्या स्वाधीन होतील. देवापासून आपल्या विभक्त अवस्थेत, त्या असत्य आणि देवापासूनची धर्मत्यागी वृत्ती यांनाच राष्ट्राचा कायदा बनविण्याचा प्रयत्न करतील. त्या देशाच्या राज्यकर्त्यांवर प्रभाव टाकून असे कायदे करवून घेतील की ज्यायोगे देवाच्या मंदिरात बसून स्वतःला देव असल्याचे दर्शविणाऱ्या पापपुरुषाचे हरवलेले प्रभुत्व पुन्हा प्रस्थापित होईल. रोमन कॅथोलिक तत्त्वांना राज्याचे संरक्षण दिले जाईल. ज्यांनी देवाचा नियम आपल्या जीवनाचा निकष केला नाही, त्यांच्याकडून बायबल-सत्याचा निषेध पुढे सहन केला जाणार नाही." Review and Herald, December 21, 1897.

पॅट्रिऑट अँक्ट हा रोमन कॅथलिक तत्त्वांच्या संरक्षणाची सुरुवात दर्शवितो, जी क्रमाक्रमाने लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याकडे नेते. ११ सप्टेंबर २००१ रोजी, तिसऱ्या धिक्कारातील इस्लामचे प्रतिनिधित्व करणारे चार वारे वाहू लागले.

"देवदूत चार वारे धरून ठेवत आहेत; त्यांचे प्रतीक असे आहे की जणू एखादा संतप्त घोडा मोकळा होऊन सुटण्याचा प्रयत्न करीत आहे आणि संपूर्ण पृथ्वीच्या पृष्ठभागावरून वेगाने धावत, आपल्या मार्गात विनाश व मृत्यू वाहून नेत आहे."

"आपण अनंत जगाच्या अगदी उंबरठ्यावर झोपून राहावे काय? आपण जड, शीत आणि मृतवत् असावे काय? अहो, आपल्या मंडळ्यांत देवाचा आत्मा आणि श्वास त्याच्या लोकांमध्ये फुंकला जावा, जेणेकरून ते आपल्या पायांवर उभे राहून जगतील. मार्ग अरुंद आहे, आणि प्रवेशद्वार संकुचित आहे, हे आपण पाहिले पाहिजे. परंतु आपण त्या संकुचित प्रवेशद्वारातून आत गेल्यावर, त्याची विशालता अमर्याद आहे." Manuscript Releases, volume 20, 217.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी पाऊस, वारा, आणि पूर आले, आणि ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्याच्या वेळी जशी यहूद्यांची परीक्षा झाली, तसेच ११ ऑगस्ट १८४० पासून प्रोटेस्टंटोंची झाली, तशीच लाओदिकीयन सेव्हन्थ-डे अँडव्हेंटिस्ट मंडळीची परीक्षा झाली. त्या बिंदूपासून १८ जुलै २०२० च्या बंडखोर भविष्यवाणिपर्यंत, लाओदिकीयन सेव्हन्थ-डे अँडव्हेंटिस्ट घराणे क्रमाक्रमाने कोसळत गेले; जसे कूसापूर्वी यहूद्यांच्या मंदिराला ओसाड ठरविण्यात आले होते, तसेच निश्चितपणे, आणि जसे १९ एप्रिल १८४४ च्या पहिल्या निराशेच्या वेळी प्रोटेस्टंट धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटत्वाकडे संक्रमण पावले, तसेच.

त्यानंतर तिसऱ्या देवदूताची लाओदिकीया चळवळ आपल्या अंतिम परीक्षेच्या प्रक्रियेत प्रवेशली; आणि ११ सप्टेंबर २००१ रोजी सुरू झालेल्या परीक्षेप्रमाणेच, कुमारींना जुन्या मार्गाकडे परत येण्यास बोलावण्यात आले, जे केवळ पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या मिलराइट चळवळीच्या मूलभूत सत्यांचे नव्हे, तर तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीच्या मूलभूत सत्यांचेही मार्ग होते.

प्रबळ भ्रमाच्या संदर्भात त्या मूलभूत सत्यांच्या नकाराचे प्रतीक म्हणजे पौलाने दुसऱ्या थेस्सलनीकाकरांस लिहिलेल्या पत्रात नोंदविलेला संदेश होय. हा संदेश दानियेलाच्या पुस्तकातील "नित्य" याचे प्रतीक आहे; कारण थेस्सलनीकाकरांसच्या त्या उताऱ्यातच विल्यम मिलर याला हे समजले की दानियेलाच्या पुस्तकातील "नित्य" हे

मूर्तिपूजक रोमचे प्रतिनिधित्व करीत होते.

दानियेलाच्या पुस्तकातील "the daily" या संज्ञेची व्याख्या मांडणारी पुस्तके लिहिली गेली आहेत. त्यांपैकी बहुतेक चुकीची आहेत; तथापि, जर तुम्हाला हा विषय योग्य रीतीने मांडणाऱ्या एका अॅडव्हेंटिस्ट धर्मतत्त्वज्ञाचा लेख पाहावयाचा असेल, तर तुम्ही John W. Peters यांचे The Mystery of the Daily हे शोधू शकता. या लेखात "the daily" च्या त्या पैलूचा विचार करण्याचा माझा हेतू नाही. तसेच अशी इतरही पुस्तके आहेत जी "the daily" विषयीचा खोटा दृष्टिकोन अखेरीस लाओदिकीयन सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिझममध्ये कसा प्रस्थापित झाला, याच्या "who, what and why" चा इतिहास मांडतात.

"दैनंदिन" असा अनुवाद केलेल्या इब्री शब्दाची व्याख्या, आणि 1901 मध्ये खऱ्या अर्थाने सुरू झालेल्या "दैनंदिन" या मूलभूत सत्याविरुद्धच्या बंडाचा इतिहास, हबक्कूकच्या पाट्यांमध्ये तसेच अलीकडील दानियेलाच्या पुस्तकावरील लेखांमध्ये वारंवार मांडण्यात आला आहे.

या लेखामध्ये "the daily" चा केंद्रबिंदू रोमच्या प्रतीकाच्या नकाराशी संबंधित भविष्यवाणीतील वैशिष्ट्यांवरच ठेवण्याचा माझा हेतू आहे. जे कोणी एलेन व्हाइट यांच्या लिखाणाच्या अधिकाराला खऱ्या अर्थाने स्वीकारतात, त्यांना "the daily" चे योग्य आकलन काय आहे हे जाणण्यासाठी पुढील मजकूर वाचणे पुरेसे आहे.

"त्यानंतर मी 'दैनंदिन' यासंबंधाने पाहिले की, 'यज्ञ' हा शब्द मनुष्याच्या बुद्धीने घातला गेला होता, आणि तो मूळ मजकुराचा भाग नाही; आणि न्याय-घंटेचा इशारा देणाऱ्यांना प्रभूने त्याविषयीचे योग्य आकलन दिले. 1844 पूर्वी, ऐक्य अस्तित्वात असताना, जवळजवळ सर्वजण 'दैनंदिन' विषयीच्या योग्य समजुतीवर एकमत होते; परंतु 1844 पासून, गोंधळात, इतर मतांचा स्वीकार करण्यात आला, आणि त्यामागून अंधकार व गोंधळ आले." Review and Herald, November 1, 1850.

"दैनंदिन" याविषयी विल्यम मिलर यांची समज नाकारणे म्हणजे एकाच वेळी एलेन व्हाइट यांच्या लेखनाच्या अधिकारालाही नाकारणे होय, कारण तिने पाहिले की "ज्यांनी न्यायाच्या घटकेचा संदेश दिला त्यांना प्रभूने याविषयी योग्य दृष्टी दिली." तिला हेही दाखविण्यात आले की "दैनंदिन" याविषयीच्या इतर मतांमुळे "अंधकार आणि गोंधळ" निर्माण झाला, जे ख्रिस्ताचे गुणधर्म नाहीत. मिलरने दुसरे थेस्सलनीकाकरांस पत्राचा अभ्यास करताना "दैनंदिन" हे मूर्तिपूजक रोम असल्याचे ओळखले.

"मी पुढे वाचन करीत राहिलो, आणि दानियेल पुस्तकाव्यतिरिक्त ज्या ठिकाणी ते [the daily] आढळते असा दुसरा कोणताही प्रसंग मला सापडला नाही. मग मी [एका concordance च्या साहाय्याने] त्याच्याशी संबंधित असलेले हे शब्द घेतले, 'take away;' तो the daily काढून टाकील; 'from the time the daily shall be taken away,' इत्यादी. मी पुढे वाचत राहिलो, आणि मला वाटले की या मजकुरावर काहीही प्रकाश मिळणार नाही; शेवटी मी 2 Thessalonians 2:7, 8 येथे आलो. 'For the mystery of iniquity doth already work; only he who now letteth will let, until he be taken out of the way, and then shall that wicked be revealed,' इत्यादी. आणि जेव्हा मी त्या मजकुरापर्यंत आलो, तेव्हा अहो, सत्य किती स्पष्ट आणि गौरवशाली दिसू लागले! तेच आहे! हाच the daily आहे! बरं, आता, पौल 'he who now letteth,' किंवा अडथळा आणतो, याने काय अभिप्रेत करतो? 'the man of sin,' आणि 'the wicked,' यांद्वारे Popery अभिप्रेत आहे. मग, असे काय आहे जे Popery प्रकट होण्यास अडथळा आणते? ते म्हणजे Paganism; तर मग, 'the daily' याचा अर्थ Paganism असलाच पाहिजे.'—William Miller, Second Advent Manual, page 66." Advent Review and Sabbath Herald, January 6, 1853.

शेवटी, लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझमने मिलर आणि न्यायाच्या घटकेचा पुकारा देणाऱ्यांना देण्यात आलेली योग्य समज बाजूला सारून, धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाच्या त्या चुकीच्या कल्पनेला स्वीकारले की "the daily" हे ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवाकार्याचे प्रतिनिधित्व करीत होते. ही समज अनेक स्तरांवर हास्यास्पद आहे; परंतु केवळ भ्रमपूर्ण

असण्यापेक्षा अधिक, ती असा दावा करते की सैतानी प्रतीक हे ख्रिस्ताचे प्रतीक आहे.

“अशा प्रकारे, जरी अजगर मुख्यतः सैतानाचे प्रतिनिधित्व करतो, तरी दुय्यम अर्थाने तो मूर्तिपूजक रोमचे प्रतीक आहे.” The Great Controversy, 439.

मिलर यांनी “द डेली” ची ओळख पगन रोम, म्हणजे अजगर, अशी केली; परंतु लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझमने पडलेल्या प्रोटेस्टंटिझमकडून ही कल्पना स्वीकारली की ते ख्रिस्ताच्या स्वर्गीय पवित्रस्थानातील सेवाकार्याचे प्रतिनिधित्व करते. “द डेली” ची पगन रोम अशी मिलर यांनी केलेली ओळख नाकारणे म्हणजे त्या सत्याचा नकार होय, जे हबक्कूक अध्याय दोनच्या परिपूर्ती ठरलेल्या त्या दोन्ही पवित्र चार्टावर दर्शविण्यात आले आहे. म्हणूनच, हा एका मूलभूत सत्याचा नकार आहे, जसा लेवीयव्यवस्था अध्याय सव्वीस मधील “सात काळ” यांचा नकार होता.

“दैनंदिन” हे मूर्तिपूजक रोमचे प्रतिनिधित्व करते, या सत्याचा नकार देणे म्हणजे अॅडव्हेंटिझमच्या पायाभूत तत्वांचाच आणि भविष्यवाणीच्या आत्म्याच्या अधिकाराचाही नकार देणे होय. सैतानाच्या एका प्रतीकाची ख्रिस्ताच्या प्रतीकाप्रमाणे ओळख करणे, हे ख्रिस्ताचे कार्य सैतानाचे कार्य म्हणून ओळख करण्यास समांतर आहे.

“ख्रिस्ताला नाकारून यहूदी लोकांनी अक्षम्य पाप केले; आणि कृपेचे आमंत्रण नाकारून, आपणही तीच चूक करू शकतो. जेव्हा आपण त्याच्या नियुक्त दूतांचे ऐकण्यास नकार देतो, आणि त्याऐवजी सैतानाच्या प्रतिनिधींचे ऐकतो, जे आत्म्याला ख्रिस्तापासून दूर खेचू पाहतात, तेव्हा आपण जीवनाच्या अधिपतीचा अपमान करतो आणि सैतानाच्या सभास्थानासमोर तसेच स्वर्गीय विश्वापुढे त्याला लज्जित करतो. जोपर्यंत मनुष्य असे करीत राहतो, तोपर्यंत त्याला आशा किंवा क्षमा सापडू शकत नाही, आणि शेवटी देवाशी समेट होण्याची सर्व इच्छा तो गमावून बसेल.” द डिजायर ऑफ एजेस, 324.

जेव्हा लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझमने “द डेली” आणि सात वेळा यांविषयीची पायाभूत समज नाकारली, तेव्हा त्यांनी केवळ भविष्यवाणीच्या आत्म्याचा अधिकार आणि पायाभूत तत्त्वेच नाकारली नाहीत, तर त्यांनी विल्यम मिलर यांचे कार्यही नाकारले, ज्यांना देवदूत गॅब्रिएल आणि इतर देवदूत यांच्या मार्गदर्शनाने या समजुतीपर्यंत नेण्यात आले होते.

“ज्याने बायबलावर विश्वास ठेवला नव्हता अशा एका शेतकऱ्याच्या हृदयावर प्रभाव टाकण्यासाठी, आणि त्याला भविष्यवाण्यांचा शोध घेण्यास प्रवृत्त करण्यासाठी, देवाने आपला देवदूत पाठविला. देवाचे देवदूत त्या निवडलेल्या व्यक्तीकडे वारंवार आले, त्याच्या मनाला मार्गदर्शन करण्यासाठी आणि देवाच्या लोकांसाठी सदैव गूढ राहिलेल्या भविष्यवाण्या त्याच्या समजुतीस उघड करण्यासाठी. सत्याच्या साखळीचा आरंभ त्याला देण्यात आला, आणि तो कडीमागून कडी शोधत पुढे जाऊ लागला, येथेपर्यंत की त्याने देवाच्या वचनाकडे आश्चर्य आणि आदरभावाने पाहिले. त्याने तेथे सत्याची एक परिपूर्ण साखळी पाहिली. जे वचन त्याने प्रेरणारहित समजले होते, तेच आता आपल्या सौंदर्य आणि तेजात त्याच्या दृष्टीसमोर उघड झाले. त्याने पाहिले की पवित्रशास्त्राचा एक भाग दुसऱ्या भागाचे स्पष्टीकरण करतो; आणि जेव्हा एखादा उतारा त्याच्या समजुतीस बंद झाला, तेव्हा वचनाच्या दुसऱ्या भागात त्याला त्याचे स्पष्टीकरण करणारे आढळले. त्याने देवाच्या पवित्र वचनाकडे आनंदाने, आणि अत्यंत खोल आदर व भययुक्त विस्मयाने पाहिले.” Early Writings, 230.

“त्याचा देवदूत” ही देवदूत गॅब्रिएलची ओळख करून देणारी अभिव्यक्ती आहे.

देवदूताचे हे शब्द, ‘मी गॅब्रिएल आहे, जो देवाच्या सान्निध्यात उभा असतो,’ यावरून हे दिसून येते की तो स्वर्गीय दरबारांत अत्युच्च मानाच्या पदावर आहे. जेव्हा तो दानियेलाकडे संदेश घेऊन आला, तेव्हा त्याने म्हटले, ‘या गोष्टीत माझ्या बरोबर उभा राहणारा कोणी नाही, फक्त तुमचा अधिपती मीकाएल [ख्रिस्त] आहे.’ दानियेल 10:21. गॅब्रिएलबद्दल तारणहार प्रकटीकरणात असे म्हणतो की, ‘त्याने ते आपल्या देवदूतामार्फत आपल्या सेवक योहान यास पाठवून प्रकट केले.’ प्रकटीकरण 1:1.” द डिजायर ऑफ एजेस, 99.

ख्रिस्ताच्या प्रतीक म्हणून सैतानी प्रतीकाची ओळख करून देणे हे केवळ अक्षम्य पापाशी समांतर नाही, तर अक्षम्य पाप हे ख्रिस्त ज्या संदेशवाहकांना पाठवितो त्यांच्या नकाराशीही संबंधित आहे. अशा रीतीने “the daily” हे अक्षम्य

पापाचे प्रतीक बनते, आणि "chosen one," विल्यम मिलर, यास त्या सत्याची योग्य समज प्राप्त होण्यासाठी मार्गदर्शन करण्यात आले होते, आणि त्यानंतर जेव्हा ते नाकारण्यात आले, तेव्हा ते थेट दुसरे थेस्सलनीकाकरांस या पत्राशी जुळते, आणि हाच तो धर्मग्रंथातील उतारा आहे जिथे मिलरने आपला शोध लावला होता. त्या सत्याचा नकार करणे, हे सत्यावर प्रेम न करण्याचा पुरावा आहे, आणि त्या बंडखोरीमुळे पवित्र आत्म्याचे दूर होणे व सैतानाच्या अपवित्र आत्म्याचे सोपविले जाणे घडते, ज्याला पौल "strong delusion" असे संबोधतो.

जसे "तुझ्या लोकांतील लुटारू", जे "दृष्टान्त स्थापन करतात", तसेच "दैनिक" हे मूर्तिपूजक रोमचे एक प्रतीक आहे. दुसऱ्या थेस्सलनीकाकरांस पत्राच्या संदर्भात, पौल शिकवितो की दुसऱ्या अध्यायातील संदेशाचा नकार हा असा पुरावा आहे की जे असे करतात, ते सत्यावर प्रेम करीत नाहीत. कारण ते त्या अध्यायात दर्शविलेल्या सत्यावर प्रेम करीत नाहीत, म्हणून त्यांना प्रबळ भ्रम प्राप्त होतो.

सर्व संदेषे अखेरच्या दिवसांविषयी भाष्य करीत आहेत, आणि या लेखातील यापूर्वीचे प्रेरित उतारे हे ओळखून देतात की पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावाच्या काळात जे सत्यावर प्रेम करीत नाहीत त्यांच्यावर प्रबळ भ्रम येतो. एक वर्ग तेल प्राप्त करीत आहे, आणि दुसरा वर्ग प्रबळ भ्रम प्राप्त करीत आहे.

पवित्र आत्मा ओतला जात आहे त्या इतिहासकाळात, जेव्हा 11 सप्टेंबर 2001 पासून लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या शिककामोर्तबाच्या काळातील दोन परीक्षाकालांदरम्यान उघड केलेल्या ज्ञानवृद्धीला जे नाकारतात, त्यांच्यापासून पवित्र आत्मा दूर केला जात आहे. पूर्वीचा एक उतारा पुन्हा सांगायचा तर:

"शेवटच्या दिवसांकडे दृष्टिक्षेप टाकताना, तीच अनंत सामर्थ्य अशी घोषणा करते की, ज्यांनी 'तारण पावावे म्हणून सत्याच्या प्रेमाचा स्वीकार केला नाही,' त्यांच्याविषयी, 'या कारणामुळे देव त्यांना प्रबळ भ्रम पाठवील, म्हणजे त्यांनी असत्यावर विश्वास ठेवावा; जेणेकरून ज्यांनी सत्यावर विश्वास ठेवला नाही, तर अधर्मात आनंद मानला, असे सर्व दोषी ठरतील.' ते त्याच्या वचनातील शिकवणी नाकारतात तेव्हा, देव आपला आत्मा मागे घेतो आणि त्यांना त्यांच्या प्रिय असलेल्या फसवणुकांच्या स्वाधीन करून सोडतो." Early Writings, 46.

ओळीवर ओळ, दानियेल शिकवितो की शेवटच्या दिवसांत तुझ्या लोकांतील लुटारू, (रोमचे प्रतीक) दर्शन स्थापन करतात. त्या लुटारूंना "दैनिक" असेही दर्शविले आहे. सोलोमोन शिकवितो की शेवटच्या दिवसांत ज्यांच्याकडे दर्शन नाही, ते नष्ट होतात, म्हणजे उघडे राहतात. उघडे केले जाणे म्हणजे लौदिकीया होणे, आणि लौदिकीया हा एक मूर्ख कुमारी आहे.

"मूर्ख कुमारीकांद्वारे दर्शविलेली चर्चची अवस्था, हीच लाओदिकेयन अवस्था म्हणूनही वर्णिली जाते." Review and Herald, August 19, 1890.

मध्यरात्रीच्या आरोळीचा संदेश येतो तेव्हा मूर्ख कुमारी ठरणे म्हणजे प्रकटीकरण ग्रंथाच्या सोळाव्या अध्यायात योहानाने नोंदविल्याप्रमाणे, "तुझ्या नग्नतेची लाज" प्रकट करणे होय. सहाव्या पीडेमधील योहानाचा इशारा हा अजगर, पशू आणि खोटा संदेषा यांच्या त्रिविध संघटनेशी संबंधित आहे; ही संघटना १९८९ पासून जगाला आर्मगेदोनकडे नेण्याच्या प्रक्रियेत आहे.

दुसऱ्या थेस्सलनीकाकरांस पत्रातील पौलाचा संदेश हा केवळ दानियेलाने "नित्य" म्हणून दर्शविलेल्या मूर्तिपूजक रोमाविषयी नाही, तर त्या अध्यायात मूर्तिपूजक रोम आणि पोपसत्ताक रोम यांच्यातील संबंधावर भर देण्यात आला आहे. इ.स. ५३८ मध्ये पापपुरुषाला पृथ्वीच्या सिंहासनावर येण्यापासून मूर्तिपूजक रोमाने अडथळा घातला (रोखून धरले). एकदा मूर्तिपूजक रोम दूर करण्यात आला, तेव्हा "अधर्माचे गूढ," "तो दुष्ट," जो रोमचा पोप आहे, तो प्रकट होतो. त्या अध्यायात पौल मूर्तिपूजक आणि पोपसत्ताक रोम यांच्यातील एक विशिष्ट भविष्यसूचक संबंध ओळखून देत आहे. त्या अध्यायाच्या शिकवणीचा नकार देणे म्हणजे सत्याचा नकार देणे आणि प्रबळ भ्रम स्वीकारणे होय.

कोणत्याही प्रकारे कोणीही तुम्हांला फसवू नये; कारण तो दिवस येणार नाही, जोपर्यंत प्रथम धर्मत्याग होत नाही आणि पापाचा मनुष्य, म्हणजे विनाशाचा पुत्र, प्रकट होत नाही; जो देव म्हणविला जातो किंवा पूजिला जातो अशा सर्वांच्या विरोधात उभा राहतो आणि स्वतःला त्यांच्याहून वर उचलतो; इतकेच नव्हे, तर तो देवाप्रमाणे देवाच्या मंदिरात बसतो आणि आपणच देव आहोत असे स्वतःचे प्रदर्शन करतो. तुम्हांजवळ असताना मी तुम्हांला या गोष्टी सांगितल्या होत्या, हे तुम्हांला आठवत नाही काय? आणि आता तो आपल्या वेळेस प्रकट व्हावा यासाठी काय त्याला अडवून ठेवत आहे, हे तुम्हांला ठाऊक आहे. कारण अधर्माचे गूढ कार्य आताच चालू आहे; परंतु जो आता अडथळा करीत आहे तो दूर होईपर्यंत अडथळा करीत राहील. आणि मग तो दुष्ट प्रकट होईल; त्याला प्रभु आपल्या मुखाच्या श्वासाने नष्ट करील आणि आपल्या आगमनाच्या तेजाने त्याचा संपूर्ण नाश करील. त्याचे आगमन सैतानाच्या कार्याप्रमाणे सर्व प्रकारच्या सामर्थ्याने, चिन्हांनी आणि खोट्या अद्भुत कृत्यांनी होईल; आणि नाश पावणाऱ्यांमध्ये अधर्माच्या सर्व फसवणुकीसह होईल; कारण तारण पावावे म्हणून त्यांनी सत्याच्या प्रेमाचा स्वीकार केला नाही. आणि या कारणास्तव देव त्यांच्यावर प्रबळ भ्रम पाठवील, जेणेकरून ते खोट्यावर विश्वास ठेवतील; यासाठी की ज्यांनी सत्यावर विश्वास ठेवला नाही, तर अधर्मात आनंद मानला, ते सर्व दोषी ठरावेत. 2 थेस्सलनीकाकरांस 2:3-12.

हे शेवटच्या काळातील लोक “दंडित” का आहेत? त्यांच्यावर “भयंकर भ्रम” का पाठविला जातो? ते “नाश पावतात” आणि अशा रीतीने त्यांच्या नग्नतेची लाज का प्रकट होते? हा उतारा सांगतो की त्याचे कारण असे आहे की ते सत्यावर प्रेम करीत नाहीत; आणि या अध्यायात मांडलेले सत्य हे ओळखून देते की बायबलमधील भविष्यवाणीतील चौथे राज्य असलेले मूर्तिपूजक रोम, बायबलमधील भविष्यवाणीतील पाचवे राज्य असलेल्या पोपसत्ताक रोमला, मूर्तिपूजा दूर केली जाईपर्यंत, सिंहासनावर आरोहण करण्यापासून रोखून धरतील.

या अध्यायात दर्शविलेला मूर्तिपूजक रोम व पोपसत्ताक रोम यांतील संबंध, योहानाने पर्गामोसच्या मंडळी व थुईआतीराच्या मंडळी यांतील संबंधाशीही जोडून दाखविला आहे. पर्गामोस मूर्तिपूजक रोमशी सुसंगत आहे, आणि थुईआतीरा पोपसत्ताक रोम आहे. पौल व योहान हे या दोन सत्तांतील संबंधाचे दोन साक्षी पुरवितात; तसेच दानियेलाचे पुस्तकही तसेच करते.

दानियेलाच्या पुस्तकात, मूर्तिपूजक रोम आणि पोपसत्ताधीन रोम यांच्यामधील संबंध पुन्हा पुन्हा मांडला आहे. दानियेल २ मध्ये, तो लोखंड व चिखलमिश्र माती यांच्या मिश्रणाद्वारे दर्शविला आहे. दानियेल ७ मध्ये मूर्तिपूजक आणि पोपसत्ताधीन असे दोन्ही रोम “विलक्षण” राज्ये आहेत; आणि जरी दानियेल २ या दोन सत्तांना मिश्रणाच्या स्वरूपात चित्रित करतो, तरी अध्याय ७ हे ओळखतो की पोपसत्ताधीन सत्ता मूर्तिपूजक रोमच्या दहा शिंगांच्या राज्यातून उदयास येते. दानियेल ८ मध्ये, नवव्या ते बाराव्या वचनांतील लहान शिंग हे त्याच्या दोन्ही अवस्थांतील रोम आहे. नववे व अकरावे वचन यांत लहान शिंग पुल्लिंगी रूपात आहे, यामुळे मूर्तिपूजक रोम ओळखला जातो; आणि दहावे व बारावे वचन यांत लहान शिंग स्त्रीलिंगी रूपात आहे, यामुळे पोपसत्ताधीन रोम ओळखला जातो.

दानियेल अध्याय आठ, वचन तेरामध्ये, मूर्तिपूजक रोम आणि पोपीय रोम यांचे दोन उजाड करणाऱ्या शक्ती म्हणून चित्रण केले आहे. मूर्तिपूजक रोम ही “नित्य” उजाड करणारी शक्ती आहे, आणि पोपीय रोम ही अपराधरूप उजाड करणारी शक्ती आहे. अध्याय अकरा, वचन एकतीसमध्ये, मूर्तिपूजक रोमची “नित्य” उजाड करणारी शक्ती उजाड करणारी घृणास्पद शक्ती, म्हणजेच पोपीय शक्ती, स्थापित करते. अध्याय बारा, वचन अकरामध्ये, पोपशाहीची उजाड करणारी घृणास्पद शक्ती उभी करण्यासाठी मूर्तिपूजक रोमची “नित्य” उजाड करणारी शक्ती दूर केली जाते.

रोमच्या उजाड करणाऱ्या या दोन सत्तांतील परस्परसंबंध हा दानिएल व प्रकटीकरण या ग्रंथांचा एक प्रमुख विषय आहे, आणि तोच संबंध पौल त्या सत्यरूपाने ओळखतो, ज्यावर एखाद्याने प्रेम केले पाहिजे, जर त्याला असत्यावर विश्वास ठेवण्यामुळे उत्पन्न होणाऱ्या प्रबळ भ्रमापासून दूर राहायचे असेल. देव कधीही अनावश्यक पुनरुक्ती करीत नाही, आणि पगन रोम व पापल रोम यांच्या परस्परसंबंधाचे प्रत्येक प्रतीकात्मक दर्शन या विषयावर स्वतःचे एक विशेष साक्ष्य प्रदान करते; परंतु अंतिम दिवसांतील रोमच्या प्रतीकाला नाकारणे म्हणजे उत्तरवृष्टीलाच नाकारणे आणि तिच्या जागी प्रबळ भ्रम स्वीकारणे होय. तसे करणे म्हणजे सदासर्वकाळ उघडा लाओदीकेय असा ओळखला जाणे

होय.

लाओदिकीय आद्वेंटिस्ट इतिहासकार, जरी विल्यम मिलर यांच्या भूमिकेबद्दल व कार्याबद्दल कोणताही पवित्र आदर प्रकट करीत नसले, तरी ते हे ओळखतात की पगन रोम व पोपसत्ताक रोम यांच्यातील संबंधाची त्यांची जाणीव हीच ती भविष्यवाणीची रचना होती, ज्यावर त्यांनी त्यांच्या भविष्यविषयक अनुप्रयोगांपैकी "सर्व" उभारले. गॅब्रिएल आणि इतर देवदूतांनी मिलर यांना पगन रोम व पोपसत्ताक रोम यांच्यातील संबंध समजण्यास मार्गदर्शन केले; परंतु त्यांच्या इतिहासामध्ये त्यांनी रोमला अजगर, पशू व खोटा संदेष्टा यांचा समावेश असलेली त्रिरूपी सत्ता म्हणून पाहिले नाही.

त्याच्या काळात संयुक्त राज्यांनी खोट्या संदेष्ट्याच्या भूमिकेला अद्याप सुरुवात केली नव्हती, कारण संयुक्त राज्यांतील प्रॉटेस्टंट लोक 1844 पर्यंत रोमच्या कन्या बनले नव्हते, आणि मिलरचे पायाभूत कार्य मे 1842 मध्ये तयार करण्यात आलेल्या 1843 च्या चार्टर आधीच स्थापित केले गेले होते.

१९८९ मध्ये दानियेल अध्याय अकराव्यातील शेवटची सहा वचने उघडण्यात आली, आणि त्या कालखंडासाठीचा दूताने हे ओळखले की अध्याय अकराव्यातील चाळीस ते पंचेचाळीस वचनांमध्ये भविष्यवाणीतील कार्ये करणाऱ्या तीन सत्ता आहेत. चाळीसाव्या वचनातील दक्षिणेचा राजा ही अजगराची सत्ता आहे; उत्तरेचा राजा ही पोपसत्ता आहे, जिला त्या वचनाच्या आरंभी १७९८ मध्ये नेपोलियनकालीन फ्रान्सच्या अजगरी सत्तेच्या हातून तिचा प्राणघातक घाव देण्यात आला होता. त्या वचनात पोपसत्ता आपल्या प्राणघातक घावाच्या भरून येण्याचे कार्य आरंभ करते. १९८९ मध्ये उत्तरेचा राजा सोव्हिएत संघाच्या अजगरी सत्तेविरुद्ध प्रत्युत्तर देतो, जी तेव्हा दक्षिणेचा राजा बनली होती. जेव्हा कॅथोलिक धर्माची पशुसत्ता सोव्हिएत संघाविरुद्ध प्रत्युत्तर देऊ लागली, तेव्हा ती संयुक्त संस्थानांच्या प्रतिनिधी सैन्यासह आली, जो प्रकटीकरण अध्याय सोळाव्यातील खोटा संदेष्टा आहे. दक्षिणेचा अजगरी राजा, उत्तरेचा पशुराजा, आणि रथ, घोडेस्वार व जहाजांचा खोटा संदेष्टा हे सर्व चाळीसाव्या वचनात दर्शविले आहेत, आणि भविष्यसूचक रेषा पंचेचाळीसाव्या वचनात समाप्त होते, जेव्हा पोपसत्ता "आपल्या शेवटास येते, आणि तिला मदत करणारा कोणी नसतो."

प्रकटीकरण सोळाव्या अध्यायातील आर्मगेदोन हे ख्रिस्ताच्या पुनरागमनापूर्वी येणाऱ्या मानवजातीच्या बंडखोरीची ओळख करून देणारे एक प्रतीकात्मक भौगोलिक क्षेत्र आहे. आर्मगेदोन हे एक प्रतीक आहे; हा शब्द दोन शब्दांपासून बनलेला आहे, "हार" म्हणजे पर्वत, आणि "मेगिदो," जो यिजेरलची दरी आहे. मेगिदो ही दरी असताना योहानाने मेगिदोबरोबर पर्वत याची सांगड घातली, ही गोष्ट भविष्यवाणीचा अभ्यास करणाऱ्या विद्यार्थ्याला सूचित करते की आर्मगेदोन हे एक प्रतीक आहे, ज्यात भौगोलिक संदर्भ समाविष्ट आहे; कारण यिजेरलच्या दरीत कोणताही पर्वत नाही.

यिजेरलची दरी तीन समुद्रांच्या (भूमध्य समुद्र, गालीलाचा समुद्र, आणि मृत समुद्र) व यरुशलेम यांच्या दरम्यान स्थित आहे. ती उत्तर इस्त्राएलमध्ये तुलनेने मध्यवर्ती आहे, आणि हे तीन जलाशय व यरुशलेम तिच्या सभोवती वेगवेगळ्या दिशांना स्थित आहेत. दानियेल अकरा मधील पंचेचाळीसावा श्लोक हा तो आहे, जिथे उत्तरेकडील राजा सहाय्यास कोणीही नसताना आपल्या अंतास येतो, आणि तो श्लोक त्याच्या भौगोलिक अंताचे स्थान समुद्रांच्या आणि यरुशलेमच्या वैभवशाली पवित्र पर्वताच्या मध्ये असल्याचे दर्शवितो. दानियेल अकरा मधील चाळीसावा श्लोक पोपसत्तेच्या प्राणघातक घावाच्या बरे होण्याचे आणि तिच्या अंतिम अंताचे विषय असलेल्या त्या तीन सत्तांचा परिचय करून देतो.

या वचनांच्या पहिल्या वाक्यांशात शेवटच्या काळाची ओळख १७९८ मध्ये दिली आहे, जेव्हा पोपसत्तेला तिची घातक जखम मिळाली; आणि पंचेचाळीसावे वचन तिच्या कायमस्वरूपी घातक जखमेची ओळख करून देते. पोपसत्तेच्या सामर्थ्याच्या पहिल्या आणि अंतिम मृत्यूदरम्यानचा भविष्यसूचक इतिहास मानवजातीच्या बंडखोरीची ओळख करून देतो, कारण ते पोपसत्तेच्या सामर्थ्याचे वर्चस्व पुन्हा स्थापतात, जेव्हा तिची घातक जखम पोपसत्तेच्या सामर्थ्याच्या अंतिम विनाशापूर्वी बरी होते. ही सहा वचने सत्याची सही धारण करतात, कारण आरंभ आणि शेवट हे दोन्ही पोपसत्तेच्या सामर्थ्याचा मृत्यू आहेत, आणि मधील वचने पहिली घातक जखम बरी होत असताना मानवजातीच्या बंडखोरीचे वर्णन करतात.

मिलर यांना मूर्तिपूजक रोम आणि पोपसत्ताक रोम यांच्यातील संबंधाविषयी स्वर्गीय देवदूतांकडून प्रकाश देण्यात आला. मिलर यांच्या भविष्यवाणीविषयक आराखड्याच्या समजुतीची किल्ली, जी त्यांनी आपल्या सर्व भविष्यवाणी-संबंधी अनुप्रयोगांमध्ये वापरली, ती दुसऱ्या थेस्सलनीकाकरांस पत्रातील "दैनंदिन" ही होती. त्या अध्यायातील "दैनंदिन" म्हणजे मूर्तिपूजक रोम होय; आणि याच गोष्टीने विल्यम मिलर यांना समजलेले दर्शन स्थापित केले, कारण अकराव्या अध्यायाच्या चौदाव्या वचनातील तुझ्या लोकांचे लुटारू, म्हणजे रोमच, दर्शन स्थापित करते.

१९८९ मध्ये ज्ञानवृद्धीचा अर्थ समजून घेण्यासाठी उभा केला गेलेला दूत रोमच्या त्रिविध स्वरूपास समजू लागला. मिलर हा पहिल्या आणि दुसऱ्या देवदूतांचा दूत होता, आणि त्याने जगासमोर सादर केलेल्या दर्शनाची स्थापना करण्यासाठी रोमच्या पहिल्या आणि दुसऱ्या प्रगटीकरणांना तो समजला. तिसऱ्या देवदूताचा दूत जगाला घोषित करण्यासाठी त्याला देण्यात आलेल्या दर्शनाची स्थापना करण्याकरिता रोमची सर्व तीन प्रगटीकरणे समजू लागला.

रोमचे पहिले प्रकटीकरण मूर्तिपूजक रोम होते. मूर्तिपूजक रोममधून दुसरे प्रकटीकरण, म्हणजे पोपसत्ताक रोम, उदयास आले. पहिल्या दोन प्रकटीकरणांतून आधुनिक रोम उदयास आले, म्हणजे अजगर, पशू आणि खोटा संदेष्टा यांची त्रिगुणी युती.

पुढील लेखात आपण अॅडव्हेंट इतिहासातील "द डेली" संबंधीच्या वादाच्या प्रवाहाचा पुढे विचार करू.

"जो पृष्ठभागाखाली पाहतो, जो सर्व मानवांची हृदये वाचतो, तो ज्यांना मोठा प्रकाश लाभला आहे त्यांच्याविषयी असे म्हणतो: 'ते त्यांच्या नैतिक व आध्यात्मिक स्थितीमुळे पीडित व स्तब्ध झालेले नाहीत.' होय, त्यांनी आपापले मार्ग निवडले आहेत, आणि त्यांच्या आत्म्यास त्यांच्या घृणास्पद गोष्टींमध्ये आनंद वाटतो. मीही त्यांच्या भ्रमांची निवड करीन, आणि त्यांच्यावर त्यांच्या भीतीच्या गोष्टी आणीन; कारण जेव्हा मी हाक मारली, तेव्हा कोणीही उत्तर दिले नाही; जेव्हा मी बोललो, तेव्हा त्यांनी ऐकले नाही; परंतु त्यांनी माझ्या डोळ्यांसमोर दुष्टाई केली, आणि ज्यात मला आनंद नव्हता तेच निवडले.' 'देव त्यांना प्रबळ भ्रम पाठवील, जेणेकरून त्यांनी असत्यावर विश्वास ठेवावा,' कारण त्यांनी तारण पावावे म्हणून 'सत्यावरील प्रेम स्वीकारले नाही,' 'पण त्यांनी अधर्मात आनंद मानला.' यशया 66:3, 4; 2 थेस्सलनीकाकरांस 2:11, 10, 12."

"स्वर्गीय शिक्षकाने विचारले: 'तुम्ही योग्य पायावर बांधणी करीत आहात आणि देव तुमची कर्मे स्वीकारतो, असा देखावा याहून अधिक सामर्थ्यशाली भ्रम मनाला फसवू शकेल काय, जेव्हा प्रत्यक्षात तुम्ही अनेक गोष्टी सांसारिक नीतीनुसार करीत आहात आणि यहोवाविरुद्ध पाप करीत आहात? अहो, ही एक मोठी फसवणूक आहे, एक मोहक भ्रम आहे, जो त्या मनांवर अधिकार करतो, जेव्हा जे लोक एकदा सत्य जाणून होते, ते भक्तीच्या रूपालाच तिचा आत्मा आणि सामर्थ्य समजतात; जेव्हा ते असे समजतात की ते धनवान आहेत, संपत्तीत वाढलेले आहेत आणि त्यांना कशाचीही गरज नाही, पण प्रत्यक्षात त्यांना प्रत्येक गोष्टीची गरज आहे."

"जे देवाचे विश्वासू सेवक आपली वस्त्रे निष्कलंक राखीत आहेत, त्यांच्याविषयी देव बदललेला नाही. परंतु बरेच जण ओरडत आहेत, 'शांती आणि सुरक्षितता,' तेव्हा त्यांच्यावर आकस्मिक विनाश येत आहे. जोपर्यंत सखोल पश्चात्ताप होत नाही, जोपर्यंत मनुष्य कबुलीजबाबाद्वारे आपली अंतःकरणे नम्र करीत नाहीत आणि येशूमध्ये जसे सत्य आहे तसे ते स्वीकारत नाहीत, तोपर्यंत ते कधीही स्वर्गात प्रवेश करणार नाहीत. जेव्हा आमच्या श्रेणींमध्ये शुद्धीकरण घडून येईल, तेव्हा आम्ही यापुढे निवांत बसून, आम्ही धनवान आहोत, संपत्तीने समृद्ध झालो आहोत, आणि आम्हाला कशाचीही गरज नाही, अशी बढाई मारणार नाही."

"सत्यतेने असे कोण म्हणू शकते: 'आमचे सोने अग्नीत तपासले गेले आहे; आमची वस्त्रे जगाच्या डागांपासून निष्कलंक आहेत?' मी आमच्या शिक्षकास तथाकथित नीतिमत्त्वाच्या वस्त्रांकडे निर्देश करताना पाहिले. ती काढून टाकून त्यांनी त्याखालील मलिनता उघडी पाडली. मग ते मला म्हणाले: 'ते आपल्या मलिनतेला आणि चारित्र्याच्या कुजलेपणाला किती दिखारूपणे झाकून ठेवत आहेत, हे तुला दिसत नाही काय? 'विश्वासू नगरी वेश्या कशी झाली आहे!' माझ्या पित्याचे घर व्यापाराचे घर झाले आहे, असे स्थान की जिथून दैवी उपस्थिती आणि महिमा निघून गेले आहेत! याच कारणामुळे दुर्बलता आहे, आणि सामर्थ्याचा अभाव आहे.'" टेस्टिमोनीज,

खंड ८, २४९, २५०.